

Iránymutatások a biztosító saját kockázatainak (az ORSA-elveken alapuló) előrettekintő értékeléséről

Iránymutatások a biztosító saját kockázatainak (az ORSA-elveken alapuló) előretekintő értékeléséről

1. Bevezetés

- 1.1. A 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelet (a továbbiakban az „EIOPA-rendelet” vagy a „rendelet”)¹ 16. cikkének megfelelően az EIOPA a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak (NCAs) címzett iránymutatásokat bocsát ki arról, hogy hogyan kell eljárni a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II. irányelv) alkalmazásához vezető előkészítő szakasz során².
- 1.2. Ezek az iránymutatások a Szolvencia II. irányelv 41., 44., 45. és 246. cikkén alapulnak.
- 1.3. Előkészítő iránymutatások hiányában a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok szükségesnek találhatják, hogy a megfelelően kockázaterzékeny felügyelés biztosítása érdekében nemzeti megoldásokat dolgozzanak ki. Az egységes és konvergens uniós felügyelés elérése helyett megjelenő különböző nemzeti megoldások árthatnak a belső piac megfelelő működésének.
- 1.4. Kulcsfontosságú, hogy a Szolvencia II. előkészítése érdekében egységes és konvergens megközelítés álljon rendelkezésre. Ezek az iránymutatások olyan előkészítő munkának tekintendők, amely a Szolvencia II. fő területeivel kapcsolatos felkészülés előmozdításával biztosítani kívánja a biztosítók megfelelő irányítását valamint, hogy a felügyeleti hatóságok elegendő információval rendelkezzenek. Ezek a fő területek az irányítási rendszer, ezen belül a kockázatkezelési rendszer és a saját kockázat előretekintő értékelése (a saját kockázat- és szolvenciaértékelés elvei alapján), a belső modellek iránti előzetes engedélykérelmezés és az információk továbbítása a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak.
- 1.5. A korai felkészülés kulcsfontosságú ahhoz, hogy amikor a Szolvencia II. teljes mértékben alkalmazható lesz, a biztosítók és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok jól felkészültek legyenek, és képesek legyenek alkalmazni az új rendszert. Ennek érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak szoros párbeszédet kell folytatniuk a biztosítókkal.
- 1.6. A Szolvencia II. végrehajtására való felkészülés részeként a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak 2014. január 1-jétől be kell vezetniük az ebben a dokumentumban meghatározott iránymutatásokat annak érdekében, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megtegyék a megfelelő lépéseket a Szolvencia II. irányelv teljes implementálásához.

¹HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

²HL L 335., 2009.12.17., 1–155. o.

- 1.7. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatások alkalmazása terén elért haladásról jelentést kell küldeniük az EIOPA részére minden tárgyévét követő év február végéig, így az első – a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra vonatkozó – jelentést 2015. február 28-ig kell elküldeniük.
- 1.8. Az előkészítő szakaszban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók előrettekintő módon mérlegeljék kockázati kitettségüket, hasonlóan a Szolvencia II. irányelv alkalmazásakor követendő elvárásokhoz. Ennek érdekében a biztosítók és viszontbiztosítók aktívan készülnek és megkezdik a saját kockázatok Szolvencia II. irányelv 45. cikke szerinti (az ORSA-elveken alapuló) előrettekintő értékelésének végrehajtását.
- 1.9. Mivel az általános szavatolótőke-megfelelési igény értékelése az alkalmazandó szabályozói mennyiségi követelményektől függetlenül elvégezhető, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók 2014-től kezdődően elvégezzék ezt az értékelést.
- 1.10. A Szolvencia II. irányelv 45. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a szabályozói tőkekövetelményeknek és a biztosítástechnikai tartalékokkal kapcsolatos követelményeknek való folyamatos megfelelés értékelése, valamint ugyanezen irányelv 45. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az érintett biztosító kockázati profilja és a szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevések közötti eltérés mértéke jelentőségének értékelése szorosan kapcsolódik a Szolvencia II. irányelvben előírt, az előkészítő szakaszban még nem alkalmazandó mennyiségi követelményekhez.
- 1.11. Mivel a belső modellek alkalmazói esetében a vonatkozó előzetes engedélykérelmezési folyamatnak már ki kellene terjednie a szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől eltérő kockázati profiljuk jelentősége értékelésének összes kérdésére, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól nem várható el annak biztosítása, hogy az előzetes engedélykérelmezési folyamatot végrehajtó biztosítók elvégezzék az ilyen értékelést saját kockázataik előrettekintő értékelése keretében.
- 1.12. Az iránymutatások elsősorban az értékelés által elérendő célokra, nem pedig a végrehajtás módjára összpontosítanak. Mivel például az általános szavatolótőke-megfelelési igény értékelése a biztosítónak a saját kockázati profiljáról, illetve az e kockázatok kezeléséhez szükséges tőkéről és egyéb eszközökről alkotott nézetét tükrözi, a biztosítónak – az üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegének, nagyságrendjének és összetettségének függvényében – önállóan kell döntenie arról, hogyan kívánja elvégezni az értékelést.
- 1.13. Az előkészítő időszakra vonatkozó iránymutatások tartalmazzak egy, a saját kockázatok előrettekintő értékeléséről szóló jelentésre vonatkozó iránymutatást is. E jelentés célja az elvégzett értékelésről a szükséges információk biztosítása a felügyeleti hatóság számára.

- 1.14. Az EIOPA elismeri és támogatja a globális, valamint az Európai Unión kívüli nemzeti szinten alkotott, az előretekinő sajátkockázat- és szolvenciaértékelések standardjai terén elért fejlődést és eredményeket. Az EIOPA azonban nem várja el, hogy harmadik országbeli felügyeletek alkalmazzák az előkészítő iránymutatásokat. Az iránymutatások nem képezik az ekvivalencia elemzés tárgyát, és nem vetítik elő az Európai Bizottság múltbeli vagy jövőbeli ekvivalenciára vonatkozó döntését. A csoportszerkezetre vagy csoport szintre való utaláskor az előkészítő iránymutatások csak az EGT csoportokra vonatkoznak, nem vonatkoznak harmadik országbeli (viszont)biztosítók EGT-beli fióktelepeire.
- 1.15. Rendkívül fontos, hogy a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete tisztában legyen a biztosító kapcsán felmerülő összes jelentős kockázattal, tekintet nélkül arra, hogy az adott kockázatokat a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó számítás figyelembe veszi-e, és hogy azok mennyiségileg meghatározhatók-e. Szintén alapvető elvárás, hogy az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület a folyamat irányítása és az eredmény ellenőrzése révén aktív szerepet vállaljon a saját kockázatok előretekinő értékelésében.
- 1.16. Amennyiben egy csoport kérelmezni kívánja, hogy a saját kockázatai előretekinő értékelését egyetlen dokumentum formájában készíthesse el, elengedhetetlen, hogy a csoporton belül igen nagyfokú következetességgel járjanak el a folyamatok során.
- 1.17. Az iránymutatások mind az egyedi biztosítók, mind a csoport szintjén alkalmazandók. Az iránymutatások ezenkívül foglalkoznak a saját kockázatok előretekinő értékelésének csoportszintű sajátosságaival kapcsolatos kérdésekkel is, különös tekintettel a csoporttal összefüggő sajátos kockázatokra vagy az egyedi szinten a csoportszintnél valószínűleg kevésbé releváns kockázatokra.
- 1.18. Az egyedi biztosítókra érvényes iránymutatások értelemszerűen a csoport saját kockázatainak előretekinő értékelésére is alkalmazandók. A csoportoknak ezen túlmenően a csoportspecifikus iránymutatásokat is figyelembe kell venniük.
- 1.19. A belső modell előzetes engedélykérelmezési folyamata alatt álló belső modellt használó biztosítóknak fel kell készülniük a modell használatára az általános szavatolótőke-megfelelési igényük értékelésében. Ezért az értékelésnek az előkészítő szakaszban való lefolytatására a belső modell előzetes engedélykérelmezési szakaszában lévő belső modellt használóknak meg kell engedni a modell használatát.
- 1.20. Ezen iránymutatások alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandók:
- a) „a saját kockázatok előretekinő értékelése”: az iránymutatások alkalmazásában azonos értelmű „a saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) előretekinő értékelése” fogalommal.
 - b) „csoportszint”: az irányítási rendszerről szóló iránymutatások értelmezésében egy koherens (holisztikusan értelmezett), a csoport összes tagját magában foglaló gazdasági jogalany;

- c) „a felelős jogalany”, amely a csoportokra vonatkozó iránymutatásokban kerül alkalmazásra „a jogalany, amely az irányítási rendszerre vonatkozó követelményeknek csoport szinten való megfelelésért felelős”.
- d) „a saját kockázatok csoportszintű előretekintő értékelése”: a saját kockázatoknak a csoport szintjén végzett előretekintő értékelése;
- e) „a saját kockázatok egyetlen előretekintő értékelése dokumentum”: a saját kockázatoknak a csoport szintjén és a csoport bármely leányvállalata szintjén egyazon referencia-időpont és -időszak vonatkozásában végzett, egyetlen dokumentum formáját öltő előretekintő értékelése, amennyiben a felügyeleti hatóság ehhez hozzájárul.

1.21. Ezen iránymutatások 2014. január 1-jétől alkalmazandók.

I. szakasz: Az előkészítő iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

1. iránymutatás – Az iránymutatásokra vonatkozó általános rendelkezések

- 1.22. A Szolvencia II. irányelv alkalmazására való felkészülés részeként a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak meg kell tenniük a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy 2014. január 1-jétől bevezessék a saját kockázatok (ORSA elveken alapuló) előretekintő értékelését.
- 1.23. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a csoportok megtegyék a megfelelő lépéseket a következők érdekében:
- a) a saját kockázatok előretekintő értékelésének kidolgozását célzó folyamat kialakítása;
 - b) a saját kockázatok előretekintő értékelését támogató szöveges információk összegyűjtése, amelyek segítségével a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok felülvizsgálhatják és értékelhetik a folyamat minőségét.

2. iránymutatás – Az EIOPA-nak benyújtandó jelentés az elért haladásról

- 1.24. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak az iránymutatások alkalmazása terén elért haladásról jelentést kell küldeniük az EIOPA részére minden tárgyévét követő év február végéig, így az első – a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra vonatkozó – jelentést 2015. február 28-ig kell elküldeni.

3. iránymutatás – A küszöbérték alkalmazhatósága a saját kockázatok előretekintő értékelésére

- 1.25. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a Szolvencia II. hatálya alá tartozó biztosítók vagy csoportok 2014-től kezdve elvégezzék saját általános szavatolótőke-megfelelési igényük értékelését.
- 1.26. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak elő kell írniuk, hogy a „Guidelines on submission of information to national competent authorities” (Iránymutatások az információk benyújtásáról a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok számára) című dokumentum 5–7. iránymutatásának meghatározása szerint a piaci részesedés legalább 80%-át lefedő biztosítók végezzenek értékelést arról, hogy a biztosító folyamatosan megfelelne-e a Szolvencia II. irányelv 2015-től alkalmazandó szabályozói tőkekövetelményeinek és biztosítástechnikai tartalékokkal szemben támasztott követelményeinek. A Szolvencia II. szabályozói tőkekövetelményeinek számításához és a technikai tartalékok számításához technikai specifikációk állnak majd ehhez rendelkezésre.
- 1.27. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak elő kell írniuk, hogy a „Guidelines on submission of information to national competent authorities” (Iránymutatások az információk benyújtásáról a hatáskörrel rendelkező nemzeti

hatóságok számára) című dokumentum 9. iránymutatásának meghatározása szerint az éves számszaki jelentést (adatszolgáltatást) benyújtó csoportok elvégezzék annak az értékelését, hogy a csoport folyamatosan megfelelne-e a Szolvencia II. irányelv 2015-től alkalmazandó szabályozói tőkekövetelményeinek és biztosítástechnikai tartalékokkal szemben támasztott követelményeinek. A Szolvencia II. szabályozói tőkekövetelmények számításához és a technikai tartalékok számításához technikai specifikációk állnak majd ehhez rendelkezésre.

- 1.28. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak lehetővé kell tenniük, hogy a belső modell előzetes engedélykérelmezési folyamatában lévő biztosítók és csoportok a szabályozó tőkekövetelmény értékelése céljára is ezt a modellt alkalmazzák, feltéve, ha az érintett biztosítók és csoportok arra az esetre is felkészülve készítik el az értékelést, ha a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság elutasítja a Szolvencia II. irányelv szerinti belső modell alkalmazására vonatkozó kérelmet.
- 1.29. Amennyiben a biztosító nem kérelmezi belső modell előzetes engedélyezését, és a Szolvencia II. irányelv szerinti szabályozói tőkekövetelmények kiszámítása tekintetében az 1.26. bekezdésben említett küszöbértéken belül esik, illetve valamely csoport az 1.27. bekezdésben említett küszöbértéken belül esik, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak 2015-től kezdve biztosítaniuk kell, hogy a biztosító vagy csoport a kockázati profilja és a Szolvencia II. irányelv szerinti szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevések közötti eltérés mértékének jelentőségét értékelje. A Szolvencia II. szabályozói tőkekövetelmények számításához és a technikai tartalékok számításához technikai specifikációk állnak majd ehhez rendelkezésre.

II. szakasz: Saját kockázatok előretekintő értékelése

4. iránymutatás – Arányosság

- 1.30. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kidolgozza a saját kockázatainak előretekintő értékelését célzó alkalmas és megfelelő technikákat alkalmazó saját folyamatait, amelyek illeszkednek szervezeti felépítésébe és kockázatkezelési rendszerébe, figyelembe véve a biztosító üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

5. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület felelőssége: felülről induló megközelítés

- 1.31. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete aktív szerepet vállaljon a saját kockázatok előretekintő értékelésében, beleértve az értékelés módjának irányítását és az eredmények ellenőrzését.

6. iránymutatás – Dokumentáció

1.32. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító rendelkezzen legalább a következő, a saját kockázatok előretekintő értékeléséről szóló dokumentumokkal:

- a) a saját kockázatok előretekintő értékelésére vonatkozó szabályzat;
- b) a saját kockázatokról készített összes előretekintő értékelés nyilvántartása;
- c) belső jelentés a saját kockázatokról készített összes előretekintő értékelésről; és
- d) a saját kockázatok előretekintő értékeléséről szóló felügyeleti jelentés.

7. iránymutatás – A saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) előretekintő értékelésére vonatkozó intézkedések

1.33. Szolvencia II. irányelv 41. és 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete jóváhagyja a saját kockázatok előretekintő értékelésére vonatkozó szabályzatot. A szabályzatnak legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) a saját kockázatok előretekintő értékelésének elvégzésére vonatkozó folyamatok és eljárások leírása;
- b) a kockázati profil, a jóváhagyott kockázatvállalási határok és az általános szavatolótőke-megfelelési igény közötti összefüggés figyelembevétele; és
- c) a következő információkra:
 - i. hogyan és milyen gyakorisággal végeznek stresszteszteket, érzékenységi teszteket, ún. reverse teszteket és a tárgyhoz tartozó egyéb elemzéseket;
 - ii. az adatminőségre vonatkozó standardok; és
 - iii. az értékelés gyakorisága és megfelelőségének indokolása, különös tekintettel a biztosító kockázati profiljára, és az általános szavatolótőke-megfelelési igényének a tőkehelyzetéhez viszonyított volatilitására; valamint
 - iv. a saját kockázatok előretekintő értékelése elvégzésének időzítésére és azokra a körülményekre, amelyek a rendszeres időközönkénti értékelésen felül a saját kockázatok soron kívüli előretekintő értékelését váltják ki.

8. iránymutatás – A saját kockázatokról készített (az ORSA-elveken alapuló) összes előretekintő értékelés nyilvántartása

1.34. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító megfelelő módon nyilvántartsa és belső dokumentációt vezessen a saját kockázatokról készített összes előretekintő értékelésről és azok kimeneteléről.

9. iránymutatás – A saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) előretekintő értékeléséről szóló belső jelentés

1.35. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy - miután az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület jóváhagyta a folyamatot és az eredményeket – a biztosító az összes érintett alkalmazottal közölje legalább a saját kockázatok előretekintő értékelésének eredményeit és következtetéseit.

10. iránymutatás – A saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) előretekintő értékeléséről szóló felügyeleti jelentés

1.36. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító attól számított 2 héten belül, hogy az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület ellenőrizte és jóváhagyta a saját kockázatok előretekintő értékelését, benyújtsa az értékelésről készült felügyeleti jelentést. A felügyeleti jelentésnek legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) az előretekintő értékelés szöveges és számszaki eredményei és a biztosító által ezen eredmények alapján levont következtetések;
- b) a főbb alkalmazott módszerek és feltevések; és
- c) amennyiben az említett küszöbértékek alapján alkalmazandó, az általános szavatolótőke-megfelelési igénynek, a szabályozói tőkekövetelményeknek és a biztosító szavatoló tőkéjének összehasonlítása.

III. szakasz: A saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) előretekintő értékelésének elvégzésével kapcsolatos sajátos szempontok

11. iránymutatás – Az általános szavatolótőke-megfelelési igény értékelése és számbavétele

1.37. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben a biztosító általános szavatolótőke-megfelelési igényének értékelése céljára a Szolvencia II. irányelvben előírtaktól eltérő számbavételi és értékelési elveket használ, fejtse ki, hogy ezen eltérő számbavételi és értékelési elvek használata mennyiben biztosítja a biztosító egyedi kockázati profiljának, jóváhagyott kockázatvállalási határainak és üzleti stratégiájának jobb figyelembevételét, valamint ezzel

egyidejűleg az üzleti tevékenység körültekintő és megbízható irányítására vonatkozó követelmény teljesítését.

- 1.38. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító mindent tegyen meg annak érdekében, hogy mennyiségi becslést készítsen az általános szavatolótőke-megfelelési igény különböző számbavételi és értékelési elvek szerinti hatásáról olyan esetekben, ahol 2015-től kezdődően a Szolvencia II elvektől eltérő beszámítási és értékelési elveket használtak az általános szavatolótőke-megfelelés értékeléséhez, feltéve, hogy a technikai specifikációkat az EIOPA rendelkezésre bocsátotta.

12. iránymutatás – Az általános szavatolótőke-megfelelési igény értékelése

- 1.39. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító értékelje, majd mennyiségileg kifejezze általános szavatolótőke-megfelelési igényét, és a mennyiségi meghatározást a jelentős kockázatok szöveges leírásával egészítse ki.
- 1.40. A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak adott esetben biztosítaniuk kell, hogy a biztosító kellőképpen széles körű stresszteszteknek és szcenárió elemzésnek vesse alá az azonosított jelentős kockázatokat, hogy megfelelően alátámasztott általános szavatolótőke-megfelelési igény értékeléssel rendelkezzen.

13. iránymutatás – Az általános szavatolótőke-megfelelési igény előretekintő jellege

- 1.41. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító általános szavatolótőke-megfelelési igényéről készített értékelése előretekintő jellegű legyen, azaz a helyzettől függően középtávú vagy hosszú távú perspektívával is rendelkezzen.

14. iránymutatás – Szabályozói tőkekövetelmények

- 1.42. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével és a küszöbértékeknek a saját kockázatok előretekintő értékelésére való alkalmazhatóságáról szóló 3. iránymutatással összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az értékelés részeként a biztosító elemezze, hogy folyamatosan megfelelne-e a Szolvencia II. irányelvben előírt szabályozói tőkekövetelményeknek, beleértve legalább a következőket:
- a) a kockázati profilban a jövőben bekövetkező lehetséges jelentős változások;
 - b) a szavatoló tőke mennyisége és minősége az üzleti terv által lefedett időszak egészét illetően; és

c) a szavatoló tőke megoszlása a szintek között, valamint hogy ez a megoszlás hogyan változhat az üzleti terv által lefedett időszak során a visszavásárlás, visszafizetés vagy lejárat dátumának eredményeként.

15. iránymutatás – Biztosítástechnikai tartalékok

1.43. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével és a küszöbértékeknek a saját kockázatok előretekintő értékelésére való alkalmazhatóságáról szóló 3. iránymutatással összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító aktuáriusi feladatkörét ellátó személyek

a) visszajelzést adjanak arról, hogy a biztosító folyamatosan megfelelne-e a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására vonatkozó követelményeknek; és

b) azonosítsák a számítások bizonytalanságaiból eredő potenciális kockázatokat.

16. iránymutatás – A szavatolótőke-szükségletre vonatkozó számítás alapjául szolgáló feltevésektől való eltérések

1.44. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével és a küszöbértékeknek a saját kockázatok előretekintő értékelésére való alkalmazhatóságáról szóló 3. iránymutatással összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító értékelje, hogy kockázati profilja eltér-e a Szolvencia II. irányelvben előírt szavatolótőke-szükségletre vonatkozó számítás alapjául szolgáló feltevésektől, illetve hogy adott esetben ezek az eltérések jelentősek-e. A biztosító első lépésként szöveges elemzést végezhet, és ha annak alapján az eltérés nem jelentős, nincs szükség mennyiségi értékelésre.

17. iránymutatás – A stratégiai irányítási folyamatokkal és a döntéshozatali rendszerrel való kapcsolat

1.45. A Szolvencia II. irányelv 45. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító legalább a következő területeken figyelembe vegye a saját kockázatok előretekintő értékelésének eredményeit és az értékelés során levont tanulságokat:

a) tőkemenedzsment;

b) üzleti tervezés; és

c) termékfejlesztés és -tervezés.

18. iránymutatás – Gyakoriság

1.46. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosító legalább éves rendszerességgel elvégezze a saját kockázatok előretekintő értékelését.

IV. szakasz: A csoportnak a saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) előretekintő értékelésével kapcsolatos sajátos szempontjai

19. iránymutatás – A saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) csoportszintű előretekintő értékelésének hatóköre

1.47. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany olyan módon tervezze meg a saját kockázatok csoportszintű előretekintő értékelését, hogy az tükrözze a csoport felépítésének és kockázati profiljának jellegét. A saját kockázatok csoportszintű előretekintő értékelésének a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó összes jogalanyra ki kell terjednie. Ez magában foglalja a biztosítókat és viszontbiztosítókat, valamint a nem biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet folytató, szabályozott és nem szabályozott, az EGT-n belüli és kívüli székhellyel rendelkező vállalkozásokat is.

20. iránymutatás – Jelentés a felügyeleti hatóságoknak

1.48. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével összhangban és amennyiben a felelős jogalany kérelmezi a saját kockázatok egyetlen előretekintő értékelése dokumentumban történő végrehajtását:

a) a csoportfelügyeleti hatóságnak véleményeznie kell, hogy megengedhető-e a csoport számára a saját kockázatok előretekintő értékelésének csoportszinten egyetlen dokumentum formájában történő végrehajtása, hogy nincs-e folyamatban más döntéshozatali folyamat a felügyeleti kollégium előtt, valamint hogy a kérelem engedélyezését nem ellenzi-e valamely olyan tag, amely egyébként a saját kockázatok előretekintő értékelését egyedi dokumentum formájában kapná kézhez, és

b) amennyiben egy vagy több leányvállalat székhelye olyan tagállamban található, amelynek hivatalos nyelvei eltérnek a saját kockázatok egyetlen előretekintő értékelése dokumentum jelentéstételi nyelveitől, az érintett felügyeleti hatóság a csoportfelügyeleti hatósággal, a felügyeleti kollégiummal és magával a csoporttal konzultációt folytat, mielőtt kéri a biztosítótól a saját kockázatok előretekintő értékeléséről szóló dokumentum biztosítót érintő részének lefordítását a leányvállalat székhelye szerinti tagállam valamely hivatalos nyelvére.

21. iránymutatás – A csoportszinten fennálló sajátos kockázatok általános szavatolótőke-megfelelési igényre gyakorolt hatásának értékelése

1.49. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany a saját kockázatok csoportszintű előretekintő értékelése keretében megfelelően értékelje a csoportspecifikus kockázatok és a csoporton belüli összefüggések hatásait, valamint e kockázatok és összefüggések általános szavatolótőke-megfelelési igényre gyakorolt hatásait, figyelemmel a csoport sajátosságaira és

arra a tényre, hogy bizonyos kockázatok csoportszinten jelentősebb nagyságrendet ölthetnek.

22. iránymutatás – A saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) csoportszintű előretekintő értékelésére vonatkozó általános szabály

1.50. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével, valamint a saját kockázatok minden egyes előretekintő értékelésének dokumentálásáról szóló 8. iránymutatással összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany a saját kockázatok csoportszintű előretekintő értékeléséről készült nyilvántartásban legalább arra térjen ki, hogy hogyan vették figyelembe a következő tényezőket az általános szavatolótőke-megfelelés valamint a szabályozói követelményeknek való folyamatos megfelelés értékelésénél³:

- a) a szavatoló tőke csoporton belüli forrásainak azonosítása, és, hogy szükség van-e kiegészítő szavatoló tőkére;
- b) a szavatoló tőke rendelkezésre állásának, átruházhatóságának és helyettesíthetőségének értékelése;
- c) a csoporton belüli olyan tervezett szavatolótőke-átruházások felsorolása, amelyek jelentős hatást gyakorolnának bármely csoporttagra, és e hatások következményei;
- d) az egyedi stratégiák összehangolása a csoport szintjén meghatározott stratégiákkal, és
- e) a csoport szintjén esetleg felmerülő sajátos kockázati kitettségek.

23. iránymutatás – A saját kockázatok (az ORSA-elveken alapuló) egyetlen előretekintő értékelése dokumentumra vonatkozó sajátos követelmények

1.51. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany a saját kockázatok egyetlen előretekintő értékelése dokumentum benyújtásának kérelmezése során magyarázatot adjon arra, hogyan fedi le a dokumentum a leányvállalatokat, és hogy a leányvállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületei hogyan vesznek részt az értékelési folyamatban és a kimenetel jóváhagyásában.

24. iránymutatás – Belső modellt használó biztosítók

1.52. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy belső modell előzetes engedélykérelmezése esetén a felelős jogalany a saját kockázatok egyetlen előretekintő értékelésében feltüntesse, hogy melyek azok a csoporthoz tartozó jogalanyok, amelyek nem a csoport belső modelljét használják szavatolótőke-szükségletük kiszámításához, illetve ennek indokolását.

³ A folyamatos megfelelés értékelése a küszöbértéken belüli csoportokkal szemben elvárás-

25. iránymutatás – Harmadik országbeli kapcsolt biztosítók és viszontbiztosítók

1.53. A Szolvencia II. irányelv 45. és 246. cikkével összhangban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a felelős jogalany a csoport általános szavatolótőke-megfelelésének értékelésében a harmadik országokban folytatott üzleti tevékenység kockázatait konzisztensen értékelje az EGT-országokbeli üzletek értékelésével, különös figyelemmel a tőke átruházhatóságának és helyettesíthetőségének értékelésére.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

1.54. E dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke alapján kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

1.55. Az ezen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő módon átültetik ezeket az iránymutatásokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.

1.56. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a közzétételt követő két hónapon belül visszaigazolják az EIOPA számára, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, megjelölve a meg nem felelés indokait is.

1.57. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek.

A felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

1.58. Az EIOPA fenntartja ezen iránymutatások felülvizsgálatának jogát.

1.59. Különösen a 3. iránymutatásban hivatkozott 2015-ös év módosulhat az OMDII tárgyalások alakulásának függvényében.